

VĚSTNÍK 1937 2017

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ V PRAZE 4 – LHOTCE

BŮH VLÁDNE Z KŘÍŽE

Měsíc září je pro mne vždy ve znamení Povýšení svatého Kříže. Poblíž farního kostela Povýšení svatého Kříže v Děčíně jsem vyrůstal a při kostele Povýšení svatého Kříže v Horní Lomné v Beskydech začínala moje cesta řeholní a kněžské formace.

Vnímám, jak důležitý byl tento zářijový svátek pro generace křesťanů před námi. Na konci léta vybízí k zamýšlení nad životem ve světle Kristova ukřižování. Vede člověka k reflexi a k víře v moc Ukřižovaného.

Je také připomínkou důležitosti symbolů a obrazů v životě člověka. Lidé uctívali dřevo Svatého Kříže, relikvii Kristova umučení, a hleděli na toho, který pro ně umíral na kříži, s nadějí, že je uzdraví. „Tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný,“ říká Ježíš Nikodémovi v Janově evangeliu.

Snaha o co nejvýmluvnější zobrazení Ukřižovaného se vine jako červená

nit dějinami křesťanství. Můžeme si připomenout třeba stříbrný křížek s motivem ukřižovaného Krista z Mikulčic, datovaný do osmého století, jednu z nejstarších obrazových památek naší země. Z novější doby pak pastýřskou hůl blahoslaveného papeže Pavla VI., dílo italského sochaře Lella Scorzelliho, zakončenou ukřižovaným Kristem namísto prostého kříže.

Kříž zvaný Volto Santo přitahuje poutníky už více než tisíc let do katedrály sv. Martina v italském městě Lucca. Živý Kristus na kříži je oblečen do dlouhé tuniky a na hlavě má královskou korunu. Koruna ve skutečnosti obraz jen doplňuje a není jeho

součástí. Zato prostá tunika původně snad rudé barvy je záměrem autora a připomíná Kristovu důstojnost. Důstojnost člověka, krále i Boha.

+ P. Petr Šleich

*Piero di Cosimo, obraz
krucifixu Volto Santo, 16. stol.*

NÁBOŽENSTVÍ A SPOLEČENSTVÍ MLÁDEŽE

Výuka náboženství bude opět každou středu od 16.30, s výjimkou prázdnin, státních svátků a střed prázdninám a svátkům předcházejících. Začínáme 20. září. Přihlášky najdete v tiskovinách a na webu. Příprava na první svaté přijímání bude probíhat ve stejný čas jako výuky náboženství a trvá celý školní rok, přihláška je stejná jako na výuku náboženství. Předškoláky, tedy děti alespoň čtyřleté, schopné vytrvat na celé výuce bez přítomnosti rodičů, bude mít opět paní učitelka z CMŠ Studánka Veronika Koběrská. Prvňáky pan kaplan, druhou a třetí třídu sestra Bernarda, čtvrtou a pátou paní Jarmila Klingerová. Přípravu na svaté přijímání povede Terezie Křížková, speciální

část přípravy pak budu mít na starosti já. Všechny důležité informace naleznete v přihlášce. Prosím odevzdávejte ji podepsanou, nestačí zaslání mailem. Jménem všech vyučujících moc prosím o včasné vyzvedávání dětí. Děti z šesté a vyšší třídy ZŠ a mládež mají opět možnost chodit do některého ze společenství. Ta se obvykle konají jednou za čtrnáct dní. Stačí, když se zájemci nebo jejich rodiče obrátí na mne nebo na koordinátora mládeže, Prokopa Jirsu. Kdo již nějaké společenství navštěvuje, ať zkontaktuje svého vedoucího nebo si hlídá termín první schůzky po prázdninách.

P. Jiří Korda

KŘEST, ZPOVĚĚ PO LETECH, BIŘMOVÁNÍ

Uvažujete o křtu? Byli jste u zpovědi, tedy svátosti smíření, naposledy před mnoha lety, nebo dokonce ještě nikdy v životě? Nestihli jste doposud přípravu na biřmování? Rádi vám budeme věnovat svůj čas a pomůžeme vám se připravit na přijetí těchto svátostí. Stačí

se osobně dohodnout po některé mši svaté, zavolat nebo napsat mail. Totéž platí i v případě, že si chcete třeba jen nezávazně s námi pohovořit.

Na viděnou se těší

P. Jiří, P. Petr a sestra Bernarda

BEZ SRANDY A BEZ LEGRACE PŘIJELA K NÁM...

VIZITACE. Jak jsem již avizoval, po letech se v naší farnosti koná velká, tzv. kanonická vizitace. Významnou součástí byla koncem června zevrubná kontrola farního účetnictví. Zaměstnanci odboru kontroly pražského arcibiskupství vyslovili uznání naší účetní paní Marii Kervitcerové za vzorně vedené

účetnictví. Dalším bodem vizitace bude návštěva otce biskupa Václava Malého. Ten k nám dorazí v úterý 19. září a setká se mimo jiné s členy pastorační a ekonomické rady. Od 18.30 bude u nás slavit mši svatou, srdečně vás zvu!

P. Jiří Korda

PODZIMNÍ VÍKENDOVÉ SETKÁNÍ RODIN

Rádi byste prožili víkend s dalšími lhoteckými rodinami, ale nevyhovuje vám tradiční květnový termín nebo konání mimo Prahu?

Ve dech **20.–22. října** pořádáme duchovně-relaxační pobyt pro rodiny s dětmi ze lhotecké farnosti. Tentokrát vás zveme do kláštera bratrů kapucínů na Hradčanech.

Podíváme se např. do Lorety a na Petřín. K dispozici budeme mít i klášterní zahradu, a pokud nás nezklame počasí, užijeme si i sobotní táborák.

Duchovně se občerstvíme mimo jiné při páteční večerní modlitbě rodičů, sobotní bohoslužbě celebrowané P. Jiřím

nebo při nedělní mši svaté v katedrále.

Cena za ubytování a společnou stravu bude 700 Kč na osobu za víkend, děti do 10 let 350 Kč, děti do tří let bez nároku na lůžko mají ubytování zdarma.

Bližší informace stejně jako podrobný program víkendu naleznete na našich farních webových stránkách.

Přihlášky a další informace u Martina Koníčka, tel. 603 404 546 nebo na e-mailu: m.konicek@email.cz, popřípadě v sakristii u P. Jiřího. Případné dotazy rádi zodpovíme.

Těšíme se v říjnu na shledanou!

Martin Koníček

LHOTECKÝ BĚH

16. 9. 2017 13.00 hřiště FC TEMPO, Praha Lhotka

Milí přátelé a sportovci! Již tento měsíc 16. září nás čeká první Lhotecký běh. Jak bylo zmíněno v minulých číslech Věstníku, můžete se těšit na spoustu zábavy a připravené trasy. Tak dorazte s elánem a sportovním duchem. Více informací naleznete na www.lhoteckybeh.cz.

Organizační tým

KRÁTCE

- **Křest** přijali: Terezie Marie Ludmila Sivulková, Marie Terezie Prchlíková, Marek Vejmelka, Jiří František Charbel Vích, Sofie Edita Kordić, Matea Marie Kordić, Andrija Josef Kordić.

- **Rozloučili jsme se** s Janou Markovou, Magdalenou Sklenářovou, Vladi-

mírem Říhou, Vojtěchem Radou, Jiřinou Benešovou.

- **Svatost manželství** uzavřeli Jakub Kvasnička a Anna Biskupová; Petr Vitouš a Monika Pokorná.

- **Pastorační rada farnosti** se sejde 6. 9. ve 20.00 v sále sv. Václava.

ANDREA RŮŽIČKOVÁ: LÁSKA SE NEDÁ VYNUTIT

Andreo, vyprávěj – tak bylo nazvané setkání paní Andrey Růžičkové, rozené Kerestešové, v rozhovoru s Petrem Křížkem během programu Noci kostelů ve lhotecké farnosti. Paní Andrea přišla se svým děťátkem v doprovodu manžela a velmi otevřeně odpovídala krásnou slovenštinou. S jejím svolením uveřejňujeme rozhovor v českém překladu, aby i farníci mladšího věku byli povzbuzeni její zkušeností s hledáním Boha.

Na začátek bych se vás rád zeptal, která vzpomínka z raného dětství se vám vybaví jako první?

Těžko říci, co je první vzpomínka. Vybavuje se mi vůně domova a maminka. Vzpomínám si, kde jsem měla svou postýlku v ložnici mých rodičů. Vždycky ráno jsem se probudila velmi brzy, stoupla jsem si v postýlce a dívala jsem se na své rodiče, to je asi moje první vzpomínka. Potom se pamatuji,

že když si mě vzali k sobě do postele a maminka byla ještě rozespalá, viděla jsem, že má v oku slzičku. Nechápala jsem to a ptala jsem se jí, proč pláče.

Dětství se odehrávalo v Hlinném, nebo někde jinde?

Ano, vyrůstala jsem ve vesničce Hlinné, okres Vranov nad Topľou, čili na východním Slovensku, je to asi hodinku a půl od Košic.

Herečka Andrea Růžičková v rozhovoru s Petrem Křížkem

Když jste jako malá plakala v postýlce, slyšeli to nějakí sourozenci?

Mám dva starší bratry. Ale moc jsem neplakala. Spíš až když jsem byla starší a oni si na mě dovolovali. Já jsem je zase citově vydírala a jako jediné děvče jsem si na ně stěžovala.

Východní Slovensko je hodně religiózní kraj, narodila jste se do křesťanské rodiny?

Ano, naše rodina je křesťanská, i naši předkové. Z maminy strany řeckokatolíci, tatínek je římský katolík. Moje maminka, když se vzali, přestoupila na římskokatolickou víru. Já to moc nerozlišuji, protože jsem od dětství navštěvovala jak řeckokatolické, tak římskokatolické i evangelické kostely, vnímám křesťanství jako celek. Víra je součástí našeho života a rodinné kultury.

V jednom z rozhovorů o své mamince hovoříte jako o „silně věřící“. Co se ve vašem vnímání ukrývá pod tímto výrazem?

Silně věřící je pro mě člověk, který i přes nejrůznější trápení a bolesti v životě nikdy od své víry neustoupí. Někdy mám pocit, že čím větší je utrpení mojí maminky, tím silnější je její víra. Pro mě je to v některých případech nepochopitelné, protože si nemyslím, že Bůh chce, abychom trpěli. Bez utrpení ale nemůže být osvícení. Bez pádu se nemůžeme postavit, to k životu patří. Ale myslím si, že Bůh nás má natolik rád, že chce, abychom byli šťastní. Velmi těžko se mi vysvětluje, jak to myslím. Východní Slovensko je tak specifické, že tam trpí úplně všichni. Je to takový způsob života. Kdyby se netrpělo, tak by měli pocit, že nežijí dobře.

Překvapilo mě, že jste si poměrně brzy začala přivydělávat zajímavým způsobem – jako varhanice...

Ano, ve čtrnácti letech jsem začala hrát v kostele. U nás to fungovalo tak, že farnost zahrnovala šest kostelů. Tři mše měl pan farář a další tři pan kaplan. Kantorka, varhanice, to nestíhala, a tak potřebovala pomoc. Já jsem byla ve vesnici jediný člověk, který se učil hrát na klavír v ZUŠ, tak mě oslovili. V tu dobu mě spíš zajímalo, jak se dostanu tajně na diskotéku, který chlapec mě miluje a jakou si vybrat rtěnku... Bylo mi řečeno, že budu hrát v kostele, že je to poslání a že si toho musím vážit. Moc jsem to nechápala, protože moje dětská pubertální duše byla úplně někde jinde, ale nějak jsem to zvládla. Teď jsem za tu zkušenost nesmírně vděčná. Otevřelo mi to úplně jiný svět. Od svých čtrnácti do osmnácti jsem vyrůstala s kněžími. Byli to moji kamarádi, takže jsem se jich mohla svobodně ptát a moje víra se tak přirozeně rozvíjela.

Doba pubertální bývá určitou dobou vzdoru a vymezování se vůči tomu, co je doma běžné. Prožívala jste něco takového i vy?

Samozřejmě, na začátku jsem velmi bojovala proti hraní v kostele, styděla jsem se za to. Všichni ostatní byli na diskotékách a já jsem si to nemohla dovolit, protože jsem v neděli musela vstávat v pět ráno, abych v šest jela vlakem do sousední vesnice hrát na první ranní mši, a končila jsem ve dvanáct obědem. Bylo to těžké, ale nakonec jsem si zvykla a začalo se mi líbit, že se pohybuji mezi dospělými. Moje ego trochu povyroستlo, připadala jsem si něčím výjimečná a dokonce jsem ve

svých patnácti letech dostala svoji první výplatu. To byl nádherný pocit! Pamatuji si, že jsem jela do Košic na „blešák“ a koupila jsem si tam svoji první koženou bundu. Od té doby se mi to začalo líbit.

Vzpomenete si, kolik ta bunda stála?

Myslím, že to bylo asi pět tisíc. Na tehdejší dobu to bylo opravdu hodně. Byl to celý můj honorář.

Co jste v té době studovala?

Chodila jsem na střední pedagogickou školu do Prešova a po maturitě jsem pokračovala na pedagogické fakultě na univerzitě v Trnavě, dva obory: učitelství pro první stupeň základní školy plus obor tvořivá dramatika pro umělecké školy, takže jsem měla dvoje státnice.

Do jakého kostela jste v Trnavě chodila nejradši?

To vám nepovím, názvy si nepamatuji. Je pravda, že v období studií a mladé dospělosti, když mě nikdo nehlídal, jestli jdu do kostela nebo ne, tak jsem to flákala. Bylo to období hledání. Setkala jsem se i s jinými náboženstvími během cestování. Prošla jsem si i obdobím, kdy jsem víru skoro opustila. Připadalo mi, že jsou to jen takové řeči a že to není pravda, že jsme si to vytvořili jen my lidé. Dodnes mám kamarády kněze, bavila jsem se s nimi o svých pochybnostech. Jsem za období hledání hodně vděčná, protože to pro mě bylo důležité. Tak jako ve vztazích mezi lidmi se láska nedá vynutit, myslím si, že ani k lásce k Bohu nejde přinutit násilím. Jsem přesvědčená o tom, že nám Bůh nechává prostor, abychom si ho našli sami a zamilovali se do něj svým vlastním způsobem.

A jak k tomu nakonec došlo, že jste se nestala paní učitelkou a dnes sedíte mezi námi jako známá herečka?

Boží cesty jsou nevyzpytatelné. Těžko se na to odpovídá. Velmi jsem chtěla být herečkou, hlásila jsem se do Bratislavy na Vysokou školu múzických

Andrea Růžičková

umění, ale nepřijali mě. Bylo to pro mě jedno z největších zklamání. A tak jsem šla studovat do Trnavy, protože se tam dala studovat tvořivá dramatika a já jsem se nechtěla vzdát uměleckého světa. Během studií jsem se přihlásila do reklamní agentury v Bratislavě a začala jsem točit reklamy. Jednu reklamu točil Karel Janák, režisér Snowbordáků, a za rok mě pozval na casting do Raftáků. A tak nějak to začalo...

Co je z vašeho pohledu na showbyznysu tak lákavé?

Kdo z vás by nechtěl být slavný? Všichni chceme být výjimeční, chceme mít krásný život, chceme být bohatí, nikdo nechceme stárnout, to je všechno, co showbyznys na první pohled nabízí. Zdá se mi to podobné, jako když ďábel na hoře nabízel Ježíšovi všechno – i to, že bude slavný. Showbyznys je takový kráter, ve kterém, se všechno míchá.

A před čím musíte být na pozoru?

Tam musíte být na pozoru stále. Protože cokoliv uděláte nebo povíte, bude použito proti vám. Je jen otázkou času kdy. Samozřejmě vstup do tohoto světa byl pro mě dost ostrý, protože jsem vůbec nevěděla, do čeho vstupuji. Jako když se na ptáčka vrhnou dravci: nejdřív vás všichni opěvují... Byla jsem velmi důvěřivá, neměla jsem nikoho, kdo by mi řekl, dávej si pozor, s těmi se nebav, neříkej všem úplně všechno apod. Takže jsem si prošla asi vším a vlastně jsem ráda, protože v tuhle chvíli můžu být sama sebou.

Je něco, čím vás práce v showbyznysu obdarovává?

Ano, neustále. Protože i tady lze potkat skutečné osobnosti, které stojí nohama pevně na zemi, neuvěřily jen hmotě a přetvářce a mohou lidstvu něco přinést. Zároveň mě obohacuje to, že jsem ve světě, který se neustále proměňuje.

A co vám na druhou stranu bere a nemyslím tím soukromí?

To je zajímavá otázka. Showbyznys vám vezme pouze to, co mu dovolíte, aby vám vzal.

Dovolila jste mu něco vám vzít?

Teď už mu mnoho nedovoluji. Jsem velmi přísná. Asi jediné, co mě štve, je, že mě někdy rozhodí neustálé porovnávání: jestli jsem dost úspěšná, hubená, jestli hrají v dost dobrém seriálu, jestli je o mě stále zájem, nebo není, jestli bych neměla změnit účes, jestli jsem si vybrala dobrého partnera, jestli bylo správné změnit si přímení... A taky rady, co bych měla dělat. To mě někdy rozkolísá, takže se musím stáhnout, zadívat se sama do sebe a říct si stop: Co chce Andrea? Snažím se tomu tlaku nepodléhat.

Žít křesťanství v prostředí showbyznysu není úplně snadné. Svádíte někdy těžké boje?

Vždycky záleží na situaci. Jsem herečka a k tomu patří i sexualita. Je to dar, který jsme dostali, ale musíme s ním zacházet tak, abychom ho nezneužívali. Vícekrát se mi stalo, že jsem nedostala nějakou roli proto, že chtěli vidět odhalená prsa a nepřistoupili na to, že milostnou scénu zahrají tak, aby úplně nahé tělo nebylo vidět. Proto také hrají víc v seriálech, které běží před desátou hodinou a kde po mně úplně nahé tělo nepožadují. Momentálně boje nevedu, ale stále to na mě zkoušejí, zda by se nedalo víc ukázat. Ale už to není tak drastické. Možná díky tomu, že jsem na začátku kvůli nahotě odmítla roli v Raffácích, už pochopili, že to ke mně patří.

Na internetu se dají najít videa, ve kterých hovoříte o své víře. Bylo pro vás vždycky samozřejmé o víře mluvit?

Byla jsem vychovávána ke křesťanské přísnosti. Když neuděláš tohle, bude peklo... Mantinely byly velmi přísné.

Jak jsem už zmínila, k lásce se nedá přinutit, takže podle mého názoru to není cesta k tomu, aby bylo víc křesťanů a abychom byli Bohu blíží. Proto jsem si musela najít svoji cestu. Dnes, když mluvím o Bohu a o své víře, dělám to svobodně. Cítím se v tom šťastná a vnímám, že Bůh se mnou takto souhlasí.

Setkáváte se ve svém okolí s tím, že někdo sám s tématem víry začne?

Stává se to, například jsem dávala autorizovaný rozhovor pro Blesk a redaktorka ze mě tahala intimní informace, až jsme se dostaly na duchovní téma a já jsem se rozpovídala. Zastavila mě, že to nechce slyšet, že to nikoho nezajímá. Já jsem jí oponovala: „Proč si myslíte, že to nikoho nezajímá? Třeba se najdou lidé, kteří to budou chtít vědět.“ „Ale já tomu nevěřím.“ Já na to: „To je váš problém.“ „Tak fajn, tak mi vysvětlíte, proč jsou války a utrpení, když existuje ten váš Bůh.“ To je běžný argument nevěřících. Když jsem přišla do Čech, často jsem tuto otázku dostávala, a tak jsem o tom hodně přemýšlela a mám tuto odpověď: Bůh nám dal absolutně největší dar a tím je svobodná vůle. Takže se můžeme rozhodovat, jak chceme, a to, že jsou války je rozhodnutí lidstva, a ne Boha.

V letošním roce jste se zúčastnila Pochodu pro život a pro rodinu. Jaké byly reakce vašeho okolí?

V prostředí showbyznysu si ani nevšimli, že jsem byla na nějakém po-

chodu. Podle mě je to vůbec nezajímá. Vzniklo to tak, že mě asi před dvěma lety oslovili z iniciativy Nesoudíme pomáháme, která podporuje mladé těhotné ženy ve složité situaci. Momentálně hraji v Ordinaci v růžové zahradě a moje postava právě řeší interrupci... Zakázat ji nemůžeme, ale můžeme těm ženám pomáhat. Já osobně vnímám, že zrození nového života není samozřejmost, a tak bychom se k němu měli stavět jako k zázraku. Proto jsem se zúčastnila pochodu, abych podpořila něco, co má smysl.

Zaznamenal jsem, že pomáháte dětem i jinými způsoby. Jakými?

Pomáhám dětem, které to potřebují, např. dětem s fenylketonurií nebo v Africe sirotkům prostřednictvím organizace Bez mámy. Pokaždé, když mě někdo osloví a je to v mých silách, tak to udělám a mám z toho radost.

Náš čas je pomalu u konce. Rád bych Vám poděkoval, že jste přijala pozvání do Lhotecké farnosti a že jste s takovou otevřeností dokázala s námi sdílet něco ze svého života i z toho, co prožíváte společně s Pánem Bohem. Dovolte mi, popřát vám Hospodinovo požehnání, sílu a všechny dary pro nadcházející období, abyste byli společně s manželem šťastní, spokojení a Bohem požehnaná rodina.

Mgr. Andrea Růžičková, za svobodna Kerestešová (* 21. 7. 1984), slovenská herečka a modelka je v Česku známá ze seriálu Vyprávěj, filmu Raftáci nebo z reklamy na Vodafone. V srpnu 2016 se vdala za hudebníka Mikoláše Růžičku ze skupin Republic of Two a Piano. V létě čekají první dítě.

ZAHÁJENÍ NOVÉHO ŠKOLNÍHO ROKU

Milí rodiče, děti a přátelé CMŠ Studánky.

Zveme vás tímto na slavnostní zahájení nového školního roku 2017 / 2018, které se uskuteční **v pátek 1. září.**

Jako již tradičně začneme i tento školní rok mší na Lhotce v kostele P. Marie Královny Míru. **Mše začíná v 8.30**, jsou

na ni zváni děti i rodiče. Rodiče, kteří spěchají do práce, mohou své děti dovézt do kostela P. Marie Královny míru na Lhotce v 8.25 (NE DO ŠKOLKY!) a zde je předat učitelkám. Po mši svaté půjdeme pěšky do školky Studánky. Děti budou mít možnost se seznámit se školkou a s ostatními dětmi. Těšíme se na vás.

Magda Vlčková

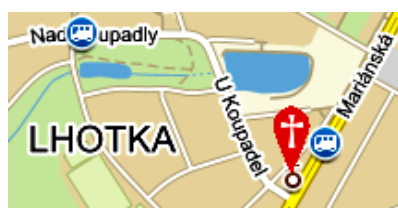
SPORTOVNÍ ODPOLEDNE

Spolek OS Studánka a CMŠ Studánka zvou nejmenší sportovce (asi od tří do deseti let) a jejich rodiče na tradiční Sportovní odpoledne, které se uskuteční v sobotu **23. 9. 2017 od 14 hodin** na zahradě CMŠ Studánka, Ke Kamýku 686, Praha 4, za každého počasí.

Přijďte všichni, malí i velcí! Malí závodí, velcí fandí. Přijďte včas, pozdní příchozí po uzavěrcce hlavního závodu nebudou moci být vyhodnoceni a ocenění. Příchozí tatínkové mohou pískat a soudcovat. Akce je otevřená pro veřejnost a vstup je volný, za finanční podporu děkujeme MČ Praha 12.

Hana Rundová

JAK NAJÍT NA CESTÁCH BOHOSLUŽBY

Jak najít na cestách po České republice nejbližší kostel a aktuální bohoslužby? Jednoduchá internetová aplikace „Bohoslužby“ je ke stažení na internetových stránkách <https://bohosluzby.cirkev.cz> nebo <http://b.cirkev.cz> a je dostupná pro stolní i mobilní zařízení.

Výstupy jsou textové nebo v mapách, aplikace může využívat GPS lo-

kalizaci. Data jsou aktuálně stahovaná z online databází, tzv. Katalogů na biskupstvích. Aplikace je také propojena na mapy Seznamu. Pokud v mapě kliknete na kostel, zobrazí se obrázek kostela, dole s odkazem na aktuální bohoslužby. **(red.)**

FARNOST LHOTECKÁ

V 50.–60. LETECH 20. STOLETÍ

V souvislosti s letošním jubileem našeho kostela otiskujeme již osmé pokračování paměti pana Ing. Vladimíra Turka, které sepsal v květnu 2007.

Velké zásluhy na chodu kostela v 50. a 60. letech měla tehdejší kostelnice paní Antonie Strejcová a paní Kalčíková. Obětavě se staraly o úklid kostela i fary, praní prádla, kostelních rouch, zametání, odklizení sněhu, nákup svíček, o květinovou výzdobu apod. V této práci jim v 50. letech pomáhali starousedlíci, později v 60. letech po smrti paní Kalčíkové už tuto práci vykonávala jen paní Strejcová a občas pomohli ministranti, v polovině 60. let byli už jen čtyři. Antonie Strejcová byla kostelnicí až do nástupu P. Vladimíra Rudolfa, kdy pro svůj vysoký věk odešla na odpočinek ke svému synovi Jiřímu, řediteli kůru v Hradci Králové.

Další osobností, která zajišťovala chod bohoslužeb od poloviny 50. let do konce 60. let u oltáře, byl můj bratr MUDr. Jiří Turek. Rozsvěcel a zhasínal svíce, připravoval kadidlo, případně zaskakoval za ministranty, pomáhal paní kostelnici, zvláště s úklidem ve výškách, kam nemohla vylézt, zvonil na zvon a vůbec

zajišťoval takovou ceremoniářskou službu při bohoslužbách. Měl v 60. letech jediný primát ze všech, a to provádění výměny prasklých žárovek na hvězdném kruhu sochy Panny Marie nad oltářem. Tenkrát totiž každá hvězda měla svoji svítící žárovku a když některá přestala svítit, byla potřeba ji vyměnit. Tato výměna byla velmi obtížná. Dlouhý žebřík se opřel o mariánský sloup, další žebřík se nahoře opřel o sochu P. Marie, která se někdy zavíklala, a pak už zbývalo jen vylézt do výšin a vyměnit žárovku.

Bylo to velmi nebezpečné, žádná bezpečnostní lana se neužívala, a nikdo to v těch výškách nechtěl dělat, jen doktor Turek se toho vždy ujal. Když přišel P. Rudolf a viděl složitost celé akce, tak při rekonstrukci hlavního oltáře svítící hvězdy zrušil a nahradil je hvězdami novými zlatenými plátkovým zlatem. Plátky zlata, kterými se zlatilo, jsem viděl osobně.

Vladimír Turek
(pokračování příště)

1937
2017

*Interiér lhoteckého kostela
z roku 1969*

FARNÍ PŘÍRUČNÍK – ZÁŘÍ 2017

PÁTEK 1. 9.	První pátek v měsíci
8.30	Mše svatá s Církevní mateřskou školou Studánka
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 2. 9.	První sobota v měsíci
16.00	Mariánské večeradlo
17.00	Mše svatá
17.40	Zásvětná modlitba MKH a výstav Nejsvětější svátosti

NEDĚLE 3. 9.	22. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
18.30	Mše svatá

PONDĚLÍ 4. 9.	
8.00	Mše svatá
20.00	Společenství Alfa plus

ÚTERÝ 5. 9.	Sv. Terezy z Kalkaty
9.15–11.00	Setkání maminek s dětmi
9.15	Mše svatá zvláště pro maminky s dětmi
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru, požehnání do nové sezóny

STŘEDA 6. 9.	
8.00	Mše svatá
8.30–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
9.10	Modlitby maminek z CMŠ Studánka
18.45–20.00	Jedno ze společenství mládeže (6. tř. ZŠ – SŠ)

ČTVRTEK 7. 9.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
9.30	Mše svatá v domově seniorů v Zárubově ulici
19.00	Společenství Zacheus

PÁTEK 8. 9. Svátek Narození Panny Marie	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 9. 9.	
17.00	Mše svatá

NEDĚLE 10. 9. 23. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá upravená pro děti, žehnání aktovek a pomůcek
18.30	Mše svatá

PONDĚLÍ 11. 9.	
8.00	Mše svatá
20.00	Společenství mužů a otců

ÚTERÝ 12. 9. Jména Panny Marie	
9.15–11.00	Setkání maminek s dětmi
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 13. 9. Památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve	
8.00	Mše svatá
8.30–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
18.45–20.00	Jedno ze společenství mládeže (6. tř. ZŠ – SŠ)

ČTVRTEK 14. 9. Svátek Povýšení svatého Kříže	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
15.00	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ul.
19.00	Biblické setkání

PÁTEK 15. 9. Památka Panny Marie Bolestné	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 16. 9. Památka sv. Ludmily, mučednice	
	Lhotecký běh – viz plakátky a web farnosti
17.00	Mše svatá

NEDĚLE 17. 9. 24. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
18.30	Mše svatá

PONDĚLÍ 18. 9.	
8.00	Mše svatá
20.00	Společenství Alfa plus

ÚTERÝ 19. 9. Sv. Ondřeje a druhů, korejských mučedníků	
10.00–13.00	Vikariátní konference kněží III. pražského vikariátu
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá, celebruje o. Václav Malý
19.00–22.00	Kanonická vizitace – setkání biskupa s členy PRF, ERF

STŘEDA 20. 9.	
8.00	Mše svatá
8.30–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
9.10	Modlitby maminek z CMŠ Studánka
16.30–17.15	Výuky náboženství a příprava na 1. sv. přijímání
18.45–20.00	Jedno ze společenství mládeže (6. tř. ZŠ – SŠ).

ČTVRTEK 21. 9. Svátek Sv. Matouše, apoštola a evangelisty	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
19.00	Společenství Zacheus
20.00	Modlitby Taizé (výjimečně třetí čtvrtek v měsíci)

PÁTEK 22. 9.	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
17.00–18.00	Modlitební Triduum matek
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 23. 9. Památka sv. Pia z Pietrelciny, kněze	
17.00	Mše svatá
18.00–19.00	Modlitební Triduum matek

NEDĚLE 24. 9.	25. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
17.00–18.00	Modlitební Triduum matek
18.30	Mše svatá

PONDĚLÍ 25. 9.	
8.00	Mše svatá
20.00	Společenství mužů a otců

ÚTERÝ 26. 9.	Sv. Kosmy a Damiána, mučedníků, bl. Pavla VI., papeže
9.15–11.00	Setkání maminek s dětmi
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 27. 9.	Památka sv. Vincence z Pauly, kněze
8.00	Mše svatá
8.30–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
	Úklid kostela
18.30	Mše svatá

ČTVRTEK 28. 9.	SLAVNOST SV. VÁCLAVA, MUČEDNÍKA, hlavního patrona českého národa
8.00	Mše svatá
15.00	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ul.
18.30	Mše svatá
19.30	Biblické setkání

PÁTEK 29. 9.	Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 30. 9.	Památka sv. Jeronýma, kněze a učitele církve
17.00	Mše svatá

*Všechny aktivity a společenství jsou otevřené. Změna programu vyhrazena.
V našem kostele jsou trvale k dispozici nízkolepkové hostie,
stačí o ně přede mší svatou požádat v sakristii.*

„TRIDENT“ NA LHOTCE

Takřka v předvečer desátého výročí vydání Motu proprio Benedikta XVI. Summorum pontificum (7. 7. 2007), byla v našem kostele dne 22. 6. 2017 slavena svátost křtu a následná mše svatá v mimořádné formě římského ritu, tedy tzv. „tridentská mše“, čímž pan farář vyhověl žádosti našich farníků. Celebrantem byl P. Jakub Zentner, FSSP.

V souvislosti s touto radostnou událostí bych se rád krátce zamyslel nad významem „staré liturgie“. V první řadě je dobré zmínit, že tato forma mše svaté (a dalších svátostí a svátostin) nebyla nikdy zakázána. Tuto skutečnost již v letech 1984 a 1988 dokumenty *Quattor abhinc annos a Ecclesia Dei* potvrdil sv. Jan Pavel II., který jimi též rozšiřuje možnosti pro její slavení. Roku 2007 pak Benedikt XVI. vydal *Summorum pontificum*, jímž umožnil tento způsob slavení všem kněžím západní církve – dokonce to i v některých případech nařizuje (viz *Summorum pontificum*) Zde zcela jasně prohlašuje, že řádná („pokoncilní mše“) i mimořádná forma („tridentská mše“) jsou dvěma různými rovnocennými způsoby slavení jediného římského ritu. Užívat se má misál vydaný sv. Janem XXIII. roku 1962.

Účast na této liturgii je opravdovým duchovním zážitkem. Velmi dobře v ní vyniká to, co zdůrazňuje Druhý vatikánský koncil v konstituci *Sacrosanctum concilium*, tedy že Pán Ježíš ustanovil mši svatou, aby pro všechny časy zachoval v trvání oběť kříže, dokud opět nepřijde (*Sacrosanctum concilium*, čl. 47). Děje se tak především prostřednictvím celebrace *ad orientem* („k východu“), která výmluvně vyjadřuje eschatologický rozměr liturgie zdůrazněný koncilem (*Sacrosanctum concilium*, čl. 8, 47 atd.), dalším nosným prvkem je latinský jazyk, který je dle přání koncilních otců primárním jazykem sla-

vení západní církve (*Sacrosanctum concilium*, čl. 47., dále pak CIC 1984 kánon 928.). V neposlední řadě též vyniká bohatostí na biblické texty, kterých obsahuje o poznání více než forma řádná – především žalmů.

Celosvětově mimořádná forma nalézá stále více příznivců, především mezi mladými. Bohužel je však pravdou, že tyto sympatie se často setkávají s nepochopením a dokonce odsudky soudobého „katolického mainstreamu“. Samozřejmě že mezi příznivci tradiční liturgie místy dochází k excesům a jistým projevům rigidity, což může vést k oprávněným pochybnostem. Je však nutné podotknout, že k neřádům, byť odlišného vzezření, dochází i jinde, především v progresivnějších kruzích

P. Jakub Zentner, FSSP, se narodil v prosinci 1984 a vyrůstal v Libochovicích u Litoměřic. Během studia gymnázia poznal Ježíše Krista a v roce 2003 byl pokřtěn. Během studia historie, pomocných věd historických, dějin umění a pedagogiky na Filozofické a Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy objevoval hloubku katolické víry, krásu její liturgie a pohnut touhou nenechat si tento poklad pro sebe, vstoupil v roce 2009 do kněžského semináře ve Wigratzbadu. Po vysvěcení nyní působí v Neckarsulmu v Německu. (Z webových stránek Kněžského bratrstva sv. Petra <http://fssp.cz>)

Otec Jakob při homilii

(zejména německojazyčné oblasti), kde je, jak známo, závažným způsobem oslabena např. eucharistická úcta, praxe svátosti smíření apod. Myslím si, že i tyto důvody vedou k masivnímu nárůstu obliby starší liturgie. Dovolím si i konstatovat, že odsudky věřících, kteří tíhnou k mimořádné formě, jsou o to ostudnější, že žijeme během pontifikátu Svatého otce Františka, který velmi aktivně usiluje o regularizaci (dosud schismatického) Kněžského bratrstva sv. Pia X, v duchu milosrdenství a lásky evangelia.

Závěrem bych rád zmínil, že se jak vidno i v naší farnosti nachází skupina věřících, která starou liturgii ráda a pravidelně navštěvuje, zároveň bych dalším farníkům tuto návštěvu vřele doporučil – třeba u Panny Marie na Karlově, kde ji každou neděli slouží náš dobrý známý P. Stanislav Přibyl.

Ondřej Kříž

STARÉ MŮŽE OBOHATIT, NESMÍ ROZDĚLOVAT

Přinášíme zkrácenou verzi apoštolského listu SUMMORUM PONTIFICUM papeže Benedikta XVI. k současným možným formám slavení liturgie.

Od nepaměti a stejně i do budoucna je třeba zachovávat zásadu, podle níž každá partikulární církev musí být v souladu s všeobecnou církví, nejen pokud jde o učení víry a svátostná znamení, ale také pokud jde o zvyklosti všeobecně přijaté apoštolskou a nepřetržitou tradicí.

Mezi papeži, kteří takovou náležitou péči vynakládali, vyniká jméno sv. Řehoře Velikého, který přikázal stanovit

a zachovávat formu posvátné liturgie, mešní oběti i celého officia, jak se slavila v Římě. Posvátná liturgie podle římských zvyklostí tak obohatila nejen víru a zbožnost, ale i kulturu mnoha národů.

V průběhu staletí ritus a liturgické knihy přizpůsobovali nové době další papežové: sv. Pius V., Klement VIII., Urban VIII., sv. Pius X., Benedikt XV., Pius XII. a blahoslavený Jan XXIII. Pa-

pež Pavel VI. v roce 1970 schválil obnovené a částečně obměněné liturgické knihy latinské církve přeložené do velkého množství národních jazyků.

Jan Pavel II. potvrdil třetí vzorové vydání Římského misálu.

V některých zemích však nemálo věřících přilnulo k předešlým formám liturgie, které byly pro jejich duchovní kulturu tak hluboce inspirativní, a nadále k nim Inou s takovou láskou a citem, že papež Jan Pavel II. vydal v roce 1984 povolení užívat Římský misál vydaný Janem XXIII. v roce 1962.

Roku 1988 znovu vyzval biskupy, aby toto povolení využívali široce a štědře k prospěchu všech věřících, kteří to žádají.

Na naléhavé prosby těchto věřících, po zralém zvážení všech okolností, vydáváme následující rozhodnutí:

Čl. 1 Římský misál vyhlášený sv. Piem V. a nově vydaný bl. Janem XXIII. je třeba pokládat za zvláštní vyjádření lex orandi církve a pro své ctihodné a starobylé užívání zasluhuje těšit se náležitě úctě. Proto mešní oběť podle vzorové edice Římského misálu, který byl vyhlášen bl. Janem XXIII. v roce 1962 a který nikdy nebyl zrušen, je dovoleno slavit jako zvláštní formu liturgie církve.

Podmínky stanovené pro užívání tohoto misálu:

Čl. 2 Při mších slavených bez účasti lidu v kterýkoli den vyjma Velikonoční triduum.

Čl. 3 V institutech zasvěceného života nebo Sdruženích apoštolského života, ve vlastních oratořích

Čl. 4 Ke slavení mše svaté, jak je uvedeno v čl. 2, mohou mít přístup i věřící, kteří si to z vlastních pohnutek přejí.

Čl. 5 Ve farnostech, kde trvale existuje skupina věřících, kteří Inou k předchozí liturgické tradici, nechť farář laskavě přijme jejich požadavky sloužit mši svatou podle obřadu Římského misálu vydaného v roce 1962. Ať tak činí pod vedením biskupa, ať vyloučí nesvár a přispívá k jednotě celé církve.

Čl. 6 Při mších mohou být čtení přednášena i v národním jazyce.

Čl. 7 Tam, kde některá skupina věřících laiků od faráře nedostane, co žádá, ať o věci uvědomí diecézního biskupa. Snažně žádáme biskupa, aby jejich přání vyslyšel.

Dáno v Římě, u svatého Petra, dne 7. měsíce července, léta Páně MMVII, ve třetím roce našeho pontifikátu.

Benedictus PP. XVI

Pozdvihování při tzv. tridentské mši

SPOLEČENSTVÍ MAMINEK – AKCE PIVO

Bylo nám velkým potěšením, že nás na naší duchovní cestě pravidelně doprovázel otec Petr. Jako vyjádření díky od nás dostal drobnou pozornost. Každá maminka mu věnovala jeden originální kousek tekutého zlata (např. z Břevnova, Dominikánského dvora, Branická Moucha, domácí pivo). Společenství maminek se pravidelně schází každé úterý od září do června od 9.15 do 11.30. Těšíme se na viděnou opět 5. září.

Lenka Procházková

Foto Jana Jirsová

VÝZVA FARNÍKŮM

Děkujeme všem přispěvatelům a těšíme se, že se zapojí i další. Příspěvky o rozsahu maximálně 2 500 znaků vč. mezer posílejte na adresy uvedené v tiráži nebo předávejte osobně v sakristii. **(red.)**

POUŤ LHOTECKÝCH OTCŮ S DĚTI

Co se vám vybaví, když se řekne slovo pouť? Dovolte pár postřehů. Význam slov se mnohdy v průběhu desetiletí či staletí posunul směrem vzdáleným od jejich původního významu.

Netýká se to jistě většiny, ale mnoha dětem a dospělým slovo pouť evokuje zejména zábavu, střelnice, cukrovou vatu a 3minutovou jízdu na kolotoči za 40 Kč. Než budou na takové pouti děti „odměněny“ Coca-Colou (v 1 l je 27 kostek cukru) a dospělí pivem v oroseném ke-

límkou, je třeba se dopravit na místo nejlépe vozem, zaparkovat co nejbližší, přetřpět mši v kostele (hlavně aby nebyly litanie....) a pak hurá za normalizačními písněmi z pouťových reproduktorů (vždyť Karlu Gottovi také přijela „pouť“), za opečenou klobásou a jinými „zdravými“ věcmi. A dost...

Slovo pouť je od slova putovat.

O dlouhých pěších poutích jsem slýchal od mých rodičů a prarodičů. Má žena měla to štěstí, že podobné poutě absolvovala kdysi v rámci poloutajeného „spolča“. Začít však není nikdy pozdě. V 51 letech věku jsem měl možnost takovou pravou pouť, navíc pouť otců s dětmi uskutečnit. Během dvou dnů ujít s dětmi 35 km, zažít žár poledního slunce na cestě, překoná-

vat touhu po odpočinku ve stínu, pocítit žízeň, únavu a umět ji překonat, to je velkou zkušeností nejen pro děti. Pokud nemůžeš dál a domníváš se, že ti docházejí síly, nalož si ještě více! Posad' si za krk některé ze svých dětí (raděj to nejmenší) a po 2 km chůze zjistíš, že sil máš stále na rozdávání. Syn šel dále po svých a já se cítil jako pírko. Už dlouho jsem tolik nevypotil jako na Svatohorských schodech na samý závěr společného putování. Odměnou byl zážitek nejen ze samotného putování a ze mše svaté na tomto starodávném a promodleném místě. Martine, velké díky za organizaci této Pouti! Všem jejím účastníkům přeji, aby v nich to nádherné a důležité rezonovalo co nejdéle.

Martin Holík

PUTOVÁNÍ OČIMA DĚTÍ

V sobotu 17. 6. jsme se sešli v 8 hodin na Smíchovském nádraží.

Odtud jsme jeli autobusem do Mníšku pod Brdy a zde začala naše pěší pouť otců s dětmi. Většinu cesty jsme šli lesem. Po několika kilometrech jsme se zastavili, poobědvali a pomodlili se modlitbu Anděl Páně, pak následovala delší část trasy. Po dlouhé době jsme dorazili do Dobříše. Zde jsme se ubytovali v místním Pastoračním centru sv. Tomáše. Někteří si zahráli fotbal, ale většina odpočívala.

Večer jsme opékali buřty a šli spát. Někdo spal venku pod stanem a někdo uvnitř. Ráno jsme se nasnídali a vyrazili na druhou, delší část naší poutě.

Cesta na Svatou Horu byla dlouhá a navíc bylo strašné vedro. Konečně jsme došli do Příbrami, ale čekala nás ještě jedna překážka, 343 svatohorských schodů. Unaveni jsme schody zdolali a asi za půl hodiny byla mše. Pouť jsme ukončili a jeli vlakem domů. Pouť se nám líbila, byl to dobrý zážitek.

Jakub a Kateřina Holíkovi

CHALOUPKA VE STARČI

V letošním roce se konaly ve stejném termínu dvě chaloupky. O chaloupce pro starší děti se dočtete v příštím Věstníku. Nyní přinášíme ohlas z chaloupky pro mladší děti.

Milí rodiče, přátelé a kamarádi, rádi bychom se s vámi podělili o pár zážitků. Na „mladší chaloupku“ jsme odjeli autobusem v neděli 23. 7. 2017 až do Starče. Zde nás čekalo čtrnáct dní plných zábavy, her, tématěk a osobního setkání s Bohem v modlitbě.

Tento rok byla chaloupka zaměřena na etapovou hru „Robinson Crusoe“. Děti si podle knihy hrály a pracovaly v týmech. Některé hry byly zaměřeny na vyrábění nástrojů a obydlí, další hry na sportovní výkony apod. Děti o program projevovaly zájem a byly šikovné úplně na všechno.

Dalším programem, který na chaloupce probíhal, byla naše témátka. Byla zaměřena na podobenství. Mile nás překvapilo, jak děti reagovaly a spolupracovaly při společné diskuzi. Duchovní program byl krásný a přínosný pro děti, ale i pro nás starší. Ve Věstníku najdete také malou ochutnávku. Témátka budou vycházet až do prosince. Jedno si pro nás připravil i náš pan farář Jiří Korda.

Také jsme byli na výletech. Jeden z nich byl na rozhlednu blízko Starče, jmenuje se Pekelný kopec. I tam jsme si našli chvíli na společnou modlitbu, která zakončila namáhavý výstup. Další výlet se konal do města Telče. Byli jsme na prohlídce zámku, která děti bavila ze všeho nejvíc. Měly tam mož-

nost proměnit se v některé postavy: pokladníka, šaška, mistra šermíře atd. Všechny děti si odvezly z výletu malinký dárek – minci a plakátek. Měli jsme pár dalších výletů, ale tyto byly nejkrásnější.

Celkově bychom letošní chaloupky hodnotili jako velmi vydařené a krásné. Děti byly spokojené a nadšené. Prohloubili jsme si přátelské vztahy a navázali i nové. Podpořili jsme se i v duchovním životě. Bylo pěkné zakusit, jak se žije aktivní církve a tvoří Boží království.

Na úplný závěr bychom rádi poděkovali vám rodičům, že jste své děti na chaloupku poslali, ale především děkujeme dětem, že tu byly s námi, a mohli jsme tak spolu strávit krásných čtrnáct dní. Starší kamarádi:

***Petr, Veronika, Anna, Martin,
Jiří a Daniel***

TÉMÁTKA – PODOBENSTVÍ „CHALOUPKY 2017“

Na chaloupkách jsme měli tématko na podobenství o rozsévači (Lk 8, 4–8) a říkali jsme si, co to pro nás znamená, čím nás oslovuje a jak se prolíná do našeho života. Děti byly nadšené a s velkou chutí se zapojily do diskuze. Nyní se i s vámi ostatními rádi podělíme o naše myšlenky a pocity.

Co to je podobenství?

„Že je někdo někomu podobnej.“ Anička

„Je to ponaučení.“ Tadeáš

Co vám říká podobenství?

„Ježíš vypráví podobenství, aby lidi poučil.“ Kristýnka

„Semeno padlé na skálu znamená, že víra byla chvilková, ale nezakořenila.“

Marek

„Máme se snažit, abychom spadli do dobré půdy.“ Marek

„Máme věřit v Boha a nenechat se svést.“ Kristýnka

„Lidi se mě snažili zmást a říkali, že je to hovadina, a snažili se mě přivést na špatnou cestu, ale já jsem se nenechala, když jsem tady.“ Anička

„Nejdříve jsem tohle podobenství ne-

chápala, ale teď je mi to jasný.“ Eliška

„Ježíš říkal podobenství, který měly lidem něco říct.“ Tadeáš

„Něco lidem chybí, když nevěří v Boha.“ Petr

„Ježíš nám chce vysvětlit, jaké jsou typy lidí, a chce, abychom věřili.“ Honzík

„Podobenství nás má přivést k víře.“ Max

Tohle byla pouze část krásných vět, co děti říkaly. Věříme, že nás to všechny někam posunulo.

A co vy, jak rozumíte tomuto podobenství? Dokázalo vás to zaujmout? Tak si udělejte trochu času jako my a zamyslete se nad tímto krásným podobenstvím.

Vaši mladší a starší kamarádi

ROKOLE 2017

Pozdrav z exercicií vám posílají rodiny ze Lhotky spolu s P. Jiřím.

POHLED NA SPOKOJENOU RODINU STÁL ZA TO

Už mnoho let spolupracuji s úřednicí z místního úřadu, má narozeniny v létě. Před lety koupila na poradu limetkové řezy. Prozradila nám, že je miluje a zbytek rodiny její vášeň sdílí. Já jsem se zmínila, že mám výborný recept na limetkový dort. Od té doby jí ho pečou k narozeninám.

Letos byla oslava plánována na čtvrteční večer. Příprava dortu je náročná, bylo třeba s ní začít už v neděli. Praha byla rozpálená, stála jsem hodinu u sporáku a míchala základ krému v parní lázni. Pot ze mne tekla a já nadávala! Směs v horku nechladla, dlouho jsem míchala, než jsem ji mohla uložit do lednice. Následující večer se vše zopakovalo s druhou částí krému. V úterý jsem si v rozpáleném bytě ještě trochu přitopila a upekla korpus. Spojila jsem obě části krému, dala vše vychladit.

Ve středu vedro dosáhlo vrcholu, celý večer se honily bouřky. Vyndala jsem všechny části dortu z lednice, abych je spojila a ozdobila. Krém, který byl z lednice krásně ztuhlý, se ve vedru okamžitě roztekl. Dort nebylo možné spojit, také jsem zapomněla koupit limetky na zdobení. Na čtvrtek hlásili ochlazení, tak jsem si řekla, že dort ozdobím v práci.

Ráno se z nebe valily proudy vody. S autem odjel někde do neznáma starší syn. Marně jsem přemýšlela, jak tu hroudu těsta a krému dostanu do práce vcelku. Také jsem nechtěla vypadat jako vodník. Nakonec jsem vybrojena šušťákovou bundou a deštní-

kem, s dortem pečlivě ukrytým v krabici, zamířila k nejbližší zastávce. Autobus mi ujel před nosem. Chytla jsem spoj, který jel opačným směrem, i tam je obchod a metro.

Dortová krabice byla z nezvykle měkkého papíru, bylo náročné dort udržet ve správné poloze. Měla jsem deštník, kabelku, tašku se zbytkem krému. Autobus byl plný, následoval boj s větrem při přechodu do Billy. Tam dort odpočíval ve vozíku, na chvíli byl v bezpečí.

Všude byla spousta vody, při vstupu na jezdící schody v metru mi uklouzla noha, chvíli jsem chytala balanc a snažila se udržet dort. Ustála jsem to a chystala se přejít stanicí na opačnou stranu. V prostředku nástupiště diskutovali dva mladíci. Když

jsem procházela kolem nich, jeden se prudce otočil a vyrazil mi dort z ruky. Už jsem ho viděla mizet v kolejišti, když letící krabici chytil pozorný spolucestující.

V práci jsem dort dozdobila a zbytek cesty absolvoval v kufříku auta oslavenkyně. Večer jsem pozorovala šťastně mlaskající rodinu, která dort zlikvidovala během několika minut a pomyslela si, že ta anabáze za ten pohled stála.

Eva Černá

Limetkový dort

PLÁNUJEME

22. 10.–12. 11. – výstava k 80. výročí kostela v OC Novodvorská

28. 10., 28. 11. 28. 12. – modlitby za národ u hrobu sv. Václava v 16.15

12. 11. – vyvrcholí oslavy 80. výročí posvěcení našeho chrámu.

Mši svatou v 10.00 bude celebrovat Dominik kardinál Duka; v 18.30 bude celebrantem P. Kamil Vrzal.

12. 11. – koncert rodiny Špačkových přímo v našem kostele po večerní mši svaté

BÝT JAKO DÍTĚ

Silně se mě dotýká, že někteří rodiče mluví se svými dětmi jen o dosažených metách, o vítězstvích a porážkách, o úspěchu či nezdaru... Nezdar má svůj význam. Jak říkal Rabíndranáth Thákur: „Když zavřete dveře všem omylům, pravda zůstane venku.“ Hrdinové vyvolávají dojem, že oni jsou „ti praví“ a že se jim člověk má podobat. Antihrdinu můžeme napodobovat donekonečna a bez nebezpečí. Může mít nějaká obdarování, ale taky je třeba nemusí mít. Svatí jsou jen obyčejní muži a ženy se svými nedostatky a slabinami. Jak často se setkáváme s velkými prostými lidmi, kteří jsou svatí, aniž by nás to vůbec napadlo...

Být jako dítě spočívá v tom, že člověk nic nepočítá, nic neshromažďuje, nic si nenechává pro sebe. Důvěřuje, odpouští. Být jako dítě znamená žasnout nad tím, co je krásné a čisté. Hledejte krásu. Máme-li dětského ducha, stále se obnovujeme a můžeme postupovat dál drobnými krůčky lásky.

Ve sféře inteligence není ctnost pokory ničím jiným než schopností věnovat pozornost.

Simone Weilová

Zdroj: Guy Gilbert, Pokora, Portál, 2016

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru,
adresa: Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4–Lhotka; **telefon:** 725 797 561
e-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz; jmkorda@seznam.cz
internet: <http://lhoteckafarnost.cz>; **bankovní spojení:** číslo účtu 74326329 / 0800 (Česká spořitelna). Redakce: P. Jiří Korda, sr. Bernarda Lacinová, Jana Šilhavá. **Příspěvky** posílejte na adresu farnivestnik@gmail.com, nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit.
Sazba: Jan Šilhavý. Tisk: Macek a Kusala, Jablonec n. Nisou www.tiskem.cz.
Určeno pro vnitřní potřebu farností. Číslo vychází 25. 8. 2017.
Uzávěrka příštího čísla je **5. září**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.